
Södra Kordofan- SPECPOL 1

Bakgrund till Katedralskolans FN-rollspel 2012

Invånare i Sydsudan dansar för att fira fredsavtalet med Sudan

Rapport Kordofan

Katedralskolans FN-rollspel 2012

BAKGRUND

Grattis! Du har hamnat i FN-rollspelets mest spännande kommitté. Sudan, Sydsudan och södra Kordofan

Den följande guiden för de delegater som sitter i FN:s specialpolitiska kommitté 1 (SPECPOL 1) ska ge dig huvuddelen av de kunskaper du behöver. Den är delvis hämtad från en liknande guide som gjordes i det stora FN-rollspel – BratMUN – som hölls i det slovakiska parlamentet hösten 2011. Texten är översatt, bearbetad och till stora delar nyskriven.

Bakgrund

För att förstå den nuvarande situationen i Sudan (eller norra Sudan och Sydsudan), behöver man bakgrundskunskaper både om historia och om den religiösa-, rasmässiga- och sociala strukturen i Sudan.

De viktigaste händelserna och företeelserna inför FN-rollspelet hamnar inom de senaste 100 årens historia. Det är emellertid också viktigt att nämna att Sudan i den antika världen, var "övre" delen av forntida Egypten, och därför tillhörde en av de största civilisationerna. Genom historien har Sudan varit en del av flera stora imperier (det romerska, bysantinska, egyptiska, persiska, Osmanska riket och en brittisk koloni).

De ursprungliga invånarna i Sudan var svarta afrikaner (nubier, som egyptierna kallade dem), men redan under det forntida Egypten började arabiska folk flytta in i regionen. Dessa arabiska folk förde senare in sunnitisk islam i Sudan. Av den nordsudanesiska befolkningen i dag är 97% anhängare av islam. Invånarna i södra Sudan är främst kristna, men det finns också

en betydande muslimsk minoritet (17% sunnimuslimer). En del är också animister (tron på en besjälad natur). Måne viktigare är att Sydsudans president meddelat att Sydsudan är ett land som är tolerant mot alla religioner.

Lätt förenklat kan man säga att norra Sudan befolkas främst av araber och södra Sudan och Sydsudan främst befolkas av svarta afrikaner.

1956 blev Sudan självständigt från Storbritannien. Som i många andra tidigare kolonier bröt ett inbördeskrig ut. Det varade nästan 17 år (1955-1972). De krigförande parterna var det muslimska norr mot de kristna niloterna (ett folkslag) från syd. Det långa inbördeskriget, senare känt som det första sudanesiska inbördeskriget löste inga tvisteämnen, och inom kort, 1983, startade ett andra inbördeskrig.

Vid denna tid återvände en erfaren soldat (Yom Kippur-kriget, militärakademi i Egypten, fallskärmsjägerutbildning, militärattaché i Förenade arabemiraten) hem och tilldelades en garnison, snart befordrades han till överste. Hans namn var Omar al-Bashir, och han är den nuvarande presidenten i Sudan. Han fick makten genom att leda en militärkupp 1989 och stöta den tidigare regeringen. Han upplöste det "Revolutionära befälsrådet för nationell frälsning" 1993 och gjorde sig av med alla politiska partier utom det egna *Nationella Kongresspartiet* (NCP). Al-Bashir blev snabbt enväldshärskare i landet.

Senare under 90-talet började al-Bashir uppträda mer "demokratiskt" till exempel genom att tillåta ett presidentval 1996 (för en 5 års mandatperiod). Han var dock den enda kandidaten i valet. Senare, 1998 ratificerades en ny konstitution, så att åtminstone en begränsad opposition mot NCP tilläts. Inget dramatiskt inträffade i Sudan innan Darfurkonflikten blossade upp 1999. Denna konflikt har varit oerhört blodig och har liknats vid ett folkmord. Konflikten pågår fortfarande.

Under Al-Bashirs presidentskap avslutades det andra inbördeskriget (mot styrkor från södra Sudan) 2005 med ett omfattande fredsavtal, som beviljade autonomi till södra Sudan. Södra Sudan blev slutligen en självständig stat 2011.

Al-Bashir är den enda statschef som är efterlyst av den internationella brottmålsdomstolen. En arresteringsorder utfärdades 2008, på grund av misstanke om folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser. Anklagelserna har huvudsakligen varit baserade på bevis från Darfur. Men nyligen har en ny massgrav blivit upptäckt via satellit i södra Kordofan, och därför kan ytterligare åtalpunkter föras fram. Al-Bashir är också ökad för att ha tillskansat sig en personlig förmögenhet på 9 miljarder dollar.

En annan viktig figur i den sudanesiska politiken var Hassan al-Turabi, som var en sorts religiös ledare i landet (något liknande ayatollan i Iran), som under al-Bashirs presidentskap valdes till talman i nationalförsamlingen. Han försökte att införa islamisk sharialag i norra Sudan). Men han spelade också en framträdande roll i den tidigare regeringen, efter att ha varit justitieminister 1979. Spänningen mellan al-Bashir och al-Turabi växte, eftersom al-Turabi hade samröre med islamiska fundamentalister och tillhandahöll skydd för terrorister som försökte mörda Egyptens president, men också för att han bjöd in Al-Qaida-ledaren Usama bin Ladin till Sudan. Hans förbindelser med internationell terrorism resulterade i att USA placerade Sudan på en lista över stater som sponsrar terrorism (augusti 1993).

Antalet offer

Totala antalet döda i Sudan i de senaste 50 årens olika militära konflikter kan beräknas till mellan 4 och 5 miljoner. Dessutom finns det ungefär lika många människor som på grund av konflikterna tvingats fly och fördrivits från sina hem.

Organisationer i Södra Sudan

Rebellerna i Södra Sudan organiserade sig under kriget mot centralregeringen i Sudan i en politisk och en militär gren. Den politiska grenen heter *Sudan People Liberation Movement* (SPLM). Den politiska grenen är idag det parti som styr Sydsudan. Den militära grenen hette *Sudan People's Liberation Army* (SPLA). Gränsen mellan vad som är militärt och vad som är politiskt har inte alltid varit alldeles tydlig. SPLA har efter Sydsudans självständighet blivit den reguljära armén i Sydsudan.

Utöver detta finns det i södra Kordofan och i provinsen Blå Nilen en avdelning av SPLM som heter *Sudan People Liberation Movement - North* (SPLM- N).

Rapport Kordofan

Katedralskolans FN-rollspel 2012

KONFLIKTEN I SÖDRA KORDOFAN OCH SÖDRA SUDAN

Efter att det tillfälligt verkade som Darfurkonflikten ebbat ut, blossade det upp ett delvis nytt uppror 2003 av *Sudan Liberation Movement/Army* och *Justice and Equality Movement* i västra Darfur. Rebellerna anklagade regeringen för att försumma Darfur-regionen, även om det rådde osäkerhet om vilka krav rebellerna faktiskt hade. Konflikten fick snabbt en mycket blodig karaktär med fruktansvärda våldsdåd. Både regeringen och rebellerna har anklagats för grymheterna i detta krig, även om de flesta har lagt stora delar av skulden på den arabiska milisen (Janjaweed) som allierade sig med regeringen.

Rebellerna har hävdat att janjaweedmilisen har varit engagerad i etnisk rensning i Darfur, och striderna har tvingat hundratusentals människor att lämna sina hem och fly, många av dem har sökt skydd i grannlandet Tchad, men också i södra Sudan.

Det är svårt att beräkna omfattningen på antalet offer för konflikterna i konflikten i Darfur, men om man räknar samman de människor som förolyckats av militära skäl, av svält och av sjukdomar i krigets spår, kan offren räknas i hundratusentals. Konflikten har av många observatörer bedömts som folkmord eller folkmordsliknande.

Kinas stöd till Sudan är ett starkt skäl till varför konflikten i Darfur av FN inte har definierats som ett folkmord.

Med den centrala regeringen engagerad i Darfur blev det lättare att ta steg mot en lösning av konflikten i Södra Sudan. I södra Sudan gjorde därför fredssamtalen mellan rebellerna i söder och den centrala regeringen regering framsteg 2003 och tidigt 2004, även om skärmytslingar i delar av södra Sudan fortsatte att rapporteras. Båda sidor kom slutligen överens om att, efter att ett slutligt fredsfördrag undertecknats, södra Sudan skulle få autonomi efter sex år, och att efter utgången av denna sexårsperiod, människorna i södra Sudan skulle få delta i en folkomröstning om självständighet. Denna omröstning hölls i januari 2011 och gav ett mycket starkt ja (99% röstade ja) för självständighet. På sommaren 2011 blev också Sydsudan ett självständigt land.

Samtalen innebar också att oljeintäkterna från södra Sudan skulle delas lika mellan regeringen och rebellerna under övergångsperioden på sex år. Den centrala regeringens förmåga eller

vilja att uppfylla dessa löften ifrågasattes av vissa observatörer. Statusen och tillhörigheten för vissa provinser i gränsområdet var en punkt där förhandlarna från regeringen i norr och rebellerna i söder inte kunde komma överens. Vissa observatörer ifrågasatte dock om vissa element från ”den hårda linjens män” i norr skulle tillåta ett fredsfördrag med detta innehåll att bli verklighet. Även om fredsfördraget faktiskt trädde i kraft kan motstånd från dessa män kanske förklara varför det i praktiken varit svårt att få alla delar i fördraget uppfyllda.

Ett slutligt fredsavtal undertecknades den 9 januari 2005 i Nairobi. Villkoren i fredsavtalet var följande:

- Södra Sudan kommer att få ha autonomi i sex år. Efter dessa sex år hålls en folkomröstning om självständighet.
- Om omröstningen resulterar i att södra Sudan vill kvarstanna i Sudan skall båda sidor i konflikten slå samman sina väpnade styrkor till en gemensam styrka, 39.000 man stark.
- Intäkter från oljefälten i söder skall fördelas jämnt mellan nord och syd.
- Jobben i statsförvaltningen skall delas enligt varierande procenttal (den centrala administrationen: 70 till 30, provinserna Abyei/Blå Nilen/Nubabergen: 55 till 45, centralregeringens siffror först).
- Islamisk lag/sharia skall fortsätta att råda i norr. Om man vill fortsätta att tillämpa sharia i söder är ett beslut för den lagstiftande församlingen i söder.¹

Kordofan

Kordofan kan beskrivas som ett Sudan i miniatyr. Det finns olja i den södra delen av Kordofan. Området befolkas också av araber i norr och svarta afrikaner i bergen i söder.

Det bor cirka 2,3 miljoner människor i regionen och de tillhör över 100 olika etniska grupper.

¹ Sharia har avskaffats i Sydsudan.

I samband med Sydsudans omröstning om självständighet skulle också invånarna i södra Kordofan få rösta om sin tillhörighet. Guvernören i södra Kordofan, Ahmed Haroun², ställde emellertid in omröstningen, vilket ledde till att en väpnad konflikt bröt ut i regionen. På den ena sidan stod den sudanesiska armén (SAF) och på den andra *Sudan People's Liberation Army* (SPLA). Det finns en FN-rapport från hösten 2011 av FN:s människorättskommissarie som fastslår att krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten har begåtts i konflikten i södra Kordofan. Trots detta har den internationella responsen hittills främst varit av retorisk karaktär.

Säkerhetssituationen i södra Kordofan har fortsatt att vara kritisk, där strider mellan den sudanesiska armén, eller SAF, och SPLA har pågått sedan början av juni 2011,

Områden som kontrollerades av SPLA flygbombades av SAF och landminor placerades i stora delar av södra Kordofans huvudstad Kadugli. Detta utgjorde ett betydande hot mot civila livet och begränsade möjligheterna att ge bistånd och katastrofhjälp, enligt FN-rapporten. Rapporten kritiserade båda sidor men lejonparten av kritiken riktades mot SAF. En tidig och "ocensurerad" version av rapporten läckte emellertid ut på nätet (Enough Said) och där fanns ännu kraftigare kritik mot Sudan och där hela skulden för att konflikten uppkommit lades på Sudans regering.

Medan vissa humanitära insatser hade gjort begränsade framsteg, noterades i rapporten att FN:s organ inte kunde fungera

fullt ut, delvis på grund av nyligen införda byråkratiska förfaranden av den sudanesiska regeringen, som har försvårat möjligheterna för internationell personal att komma till och från södra Kordofan. Uppskattningsvis 200 000 civila tvingades under sommaren 2011 fly på grund av konflikten, enligt FN. Ytterligare ett par hundratusen har tvingats fly sedan dess. Situationen i

Områden som berörts av konflikten i Södra Sudan

² Ahmed Karoun är efterlyst av den internationella brottmålsdomstolen för brott begångna i Darfur.

flyktinglägren kan beskrivas som krisartad.

Efter Sydsudans självständighet juli 2011 tonade SPLA ner sin roll och den politiska grenen av gruppen, SPLM-N tog över ansvaret utåt. Från sensommaren 2011 har också konflikten

Södra Kordofan med provinsen Abyei markerad

spridit sig till allt större områden. Det gäller både Darfur, södra Kordofan och provinsen Blå Nilen samt ett visst överspill också in i Sydsudan. På den politiska sidan, har ledare av SPLM-N offentligt förklarat sin avsikt att alliera sig med rebellgrupper i Darfur (främst JEM) med avsikten att störta det styrande nationella Kongresspartiet – samtidigt har de i tysthet haft kanaler till den sudanesiska regeringen öppna.

Ett särskilt problem utgör den del av södra Kordofan som heter Abyei. Både

Sydsudan och Sudan gör anspråk på denna del av södra Kordofan. Området skulle enligt fredsfördraget hållas demilitariserat i väntan på en folkomröstning om vilket land området ska tillhöra. En svårighet har varit huruvida en nomadiserande arabisk stam som bor upp till sex månader varje år i området ska få rösta eller inte, liksom denna stams möjligheter att få beta sina djur. Troligen skulle de bofasta invånarna rösta för en anslutning till Sydsudan. Det har förekommit strider i området och på försommaren 2011 invaderade Sudan provinsen Abyei och posterade soldater där. Etiopien, som antagit en aktiv och inflytelserik roll som medlare i konflikten, har sedan sensommaren 2011 posterat fredsbevarande soldater i området i avvaktan på en permanent lösning.

I provinsen Blå Nilen satt SPLM-N:s provinsordförande, Malik Agar, som guvernör. Efter anklagelser om väpnade attacker mot Sudans armé (vilket dock tillbakavisades av Agar) avsattes han under hösten 2011. SPLM-N hävdar dock att de fortfarande har kontroll över större delen av territoriet i provinsen.

Under senhösten 2011 utförde också SPLM-N gemensamma attacker med JEM från Darfur i södra Kordofan, och in i norra Kordofan. Under en sådan attack dödades ledaren för JEM, Khalil Ibrahim, julen 2011.

Under våren 2012 har Sydsudan anklagat Sudan för att bomba oljekällor och arméförband från både Sydsudan och Sudan har gått över gränsen till varandras territorier.

Rebellgrupperna i både Darfur och Södra Kordofan har krävt en flygförbudszon över Darfur, Södra Kordofan och provinsen Blå Nilen.

I januari 2012 stängde Sudan oljeledningarna från Sydsudan in i sudanesiskt territorium (möjligen var det Sydsudan som slutade pumpa olja i ledningarna som en protest mot Sudans prispolitik - uppgifterna går isär). Även om oljan finns i Sydsudan måste den transporteras till hamnar vid havet. I nuläget finns bara ledningar till hamnar i Sudan. Orsaken till att Sudan stängde av

oljeledningarna från Sydsudan var oenighet om hur mycket av oljeintäkterna som ska tillfalla Sudan och hur mycket som ska tillfalla Sydsudan.

Eftersom Sydsudan är starkt beroende av sina oljeintäkter har avstängningen inneburit stora påfrestningar på Sydsudans ekonomi.

Sydsudan har förhandlat med Kenya om att dra

oljeledningar till kenyanska hamnar istället men detta är inget som kommer att ske utom möjligen på lite längre sikt. I augusti 2012 kom Sudan och Sydsudan, efter sydafrikansk medling, överens om att sätta igång oljeexporten igen. Sudans regering har dock sagt att man inte kommer att släppa igenom någon olja förrän man kommit överens i gränsdragningsfrågan, främst Abyei. Nya förhandlingar i gränsdragningsfrågan - under ledning av Sydafrikas förra president Tbako Mbeki - kommer att äga rum i september 2012.

En komplikation - som jag nämnt ovan - utgör en nomadiserande arabisk stam, Misseriya, som årligen flyttar sin boskap för att få bete och vatten. Konflikter uppstår lätt med den jordbrukande bofasta befolkningen. Frågan är också om dessa nomader ska få rösta i valen om

självständighet eller inte. Landgränsen mellan Sudan och Sydsudan utgör också ett hinder för dessa nomader.

Risken för att det ska blossa upp ett fullskaligt krig mellan Sydsudan och Sudan har under det gångna året bedömts som mycket hög.

FN och det internationella samfundets reaktion

Den internationella reaktionen har inte varit särskilt högröstad.

Den afrikanska unionen har försökt åstadkomma en vapenvila i södra Kordofan och också försökt, men misslyckats, med att minska oroligheterna i provinsen Blå Nilen. Särskilt aktiva har ordförandelandet Sydafrika samt Etiopien varit. Sydafrika medlar i konflikten mellan Sydsudan och Sudan. Etiopien har fredsbevarande trupper i Abyei.

USA är kanske det land utanför Afrika som har agerat mest i konflikten. I USA har delar av kongressen krävt ett ”högröstat svar från USA” på Sudans attacker mot södra Kordofan. USA har också hävdat att Sudan bryter mot mänskliga rättigheter i södra Kordofan och fördömt Sudans militära närvaro i Abyei. Den amerikanske ambassadören i Sudan har också uttryckt oro för att konflikten ska utvecklas till ett fullskaligt krig mellan Sudan och Sydsudan.³ USA har också lagt fram en resolution i säkerhetsrådet som fördömde våldet i södra Kordofan, men resolutionsförslaget blockerades av Sudans allierade: Kina och Ryssland. USA har också sagt att en lösning av konflikten kring Abyei skulle kunna leda till att Sudan fördes bort från listan med länder som sägs sponsra terrorism.

Storbritannien har fördömt Sudans militära maktövertagande av Abyei och krävt att området bibehålls demilitariserat. Man har också sagt att det är angeläget med humanitärt bistånd till södra Kordofan och provinsen Blå Nilen.⁴

EU och en del andra västländer har också fördömt Sudans militära närvaro i Abyei.

Kina är Sudans främsta allierade och har blockerat försök att agera i FN mot Sudan under många år. Kina är Sudans främsta handelspartner, och är delägare i nästan alla Sudans oljeprojekt.

Ryssland har också till stora delar ställt sig bakom Sudan. Ryssland är Sudans främsta försörjare av krigsmaterial.

³ På sidan <http://sudan.usembassy.gov/statements.html> finns flera officiella kommentarer från den amerikanska administrationen.

⁴ En del material finns på sidan <http://ukinsudan.fco.gov.uk/en/>

Sydsudan har också fördömt Sudans militära inmarsch i Abyei. Man förnekar allt stöd till SPLM-N efter Sudans självständighet.

Sudan har hävdad att den militära inmarschen i Abyei utlöstes av Sydsudanesisk aggression och att man menar att Abyei är en sudanesisk provins. Det har förekommit interna protester i Sudan mot hur man hanterar de södra provinserna, främst på universiteten.

Både Sudan och Sydsudan har anklagat varandra för att stödja gerillagrupper som attackerar varandras länder.

FN ska ju via den nyinrättade specialpolitiska kommittén SPECPOL I (det är alltså den du sitter i under detta FN-rollspel) den 5-7 december eller den 10-12 december ta ställning till hur konflikten ska lösas.

FN har hittills gjort en del. Säkerhetsrådet ställde sig den 3 juni 2011 bakom en resolution som krävde att både Sydsudan och Sudan drog tillbaka sina trupper. En FN-kommission som utredde brott mot mänskliga rättigheter (vars uppdrag avvecklades) hävdade att ett "fördömande är otillräckligt" för de grymheter som hade begåtts av den sudanesiska militären under striderna, däribland angrepp mot UNMIS⁵ kontor och personal, även om också SPLM - N fick kritik. FN:s flyktingkommissionär, António Guterres, har försökt få båda sidor att inte låta situationen i provinsen Blå Nilen utvecklas till ännu en flyktingkris. FN:s generalsekreterare Ban Ki Moon har uttryckt "oro över våldet" i regionen.

Det finns ett vapenembargo mot Sudan sedan 2005 men flera rapporter har kommit som säger att både Kina och Ryssland har exporterat vapen sedan dess. Dessa påståenden har tillbakavisats av båda länderna.

⁵ UNMIS betyder United Nations Mission in Sudan

Rapport Kordofan

Katedralskolan FN-rollspel 2012

EKONOMI OCH MATERIELLA FÖRUTSÄTTNINGAR

Ekonomi i Sydsudan

Innan uppdelningen var Sudan till ytan det tionde största landet på vår planet. Båda länderna tillhör några av de fattigaste länderna i världen.

Ekonomi i Sydsudan är extremt svag. Man har en nästan obefintlig infrastruktur och antalet belagda vägar är ytterst få. Man har också, föga smickrande, den högsta mödradödligheten och den högsta kvinnliga analfabetismen i världen. De flesta byar i landet saknar elektricitet och rinnande vatten.

Naturresurser

Södra Sudan exporterar timmer till en internationell marknad. Det finns till exempel teak i flera av Sydsudans provinser.

Ett av de framträdande naturdragen i södra Sudan är floden Nilen, vars många bifloder har källor i Sydsudan. Regionen innehåller också många råvaror som olja, järn, koppar, krom, malm, zink, volfram, silver och guld. Basen i landets ekonomi, som i många andra utvecklingsländer, är jordbruk. Några av de produkter som odlas både för hemmamarknaden och export är bomull, jordnötter, hirs, vete, sockerrör, maniok, tropiska frukter och sesam.

Olja

Innan Sydsudan blev självständigt stod södra Sudan för 85% av sudanesiska oljan. Intäkterna från oljan skulle enligt fredsavtalet delas lika fram till Sydsudans självständighet. Som jag redan tidigare har skrivit är Sydsudan beroende av rörledningar, raffinaderier och hamnanläggningar vid Röda havet i Sudan. Oljeinkomsterna utgör mer än 98% av de inkomster som Sydsudan har.

De senaste åren har en flera utlandsdrivna oljeprojekt satt igång i södra Sudan och i det som numera är Sydsudan. Det största av dessa heter The Greater Nile Petroleum Operating Company (GNPOC). GNPOC består av främst oljebolag från Kina (40%), Malaysia (30%) och Indien (25%). Eftersom Sudan har satts på USA lista över länder som sponsrar

terrorhandlingar är nästan inga amerikanska eller västerländska oljebolag⁶ engagerade i Sudan. Och eftersom oljan från Sydsudan måste transporteras via Sudan är man därför inte engagerade i Sydsudan heller.

Enligt vissa rapporter har Kina erbjudit sig att ge lån till Sydsudan tills man har byggt oljeledningar via Kenya och man har fått till stånd ett exportavtal med Kenya, men mycket talar för ett fortsatt beroende av Sudan. Men om det skulle bli möjligt att exportera via Kenya skulle USA och amerikanska oljebolag kunna bli handelspartners. För närvarande bedriver dock Sydsudan lobbyverksamhet för att lätta på handelsrestriktioner för amerikanska bolag som gör affärer med Sudan.

En oljekälla i Sydsudan

Ekonomi i Sudan

Fram till finanskrisen hösten 2008 förbättrades den sudanesiska ekonomin på grund av ökad oljeproduktion, höga oljepriser och ett stort inflöde av utländskt kapital. BNP steg med mer än 10% både 2006 och 2007. Även om oljan är den enskilt viktigaste varan för Sudan är dock de flesta (80%) sysselsatta i jordbruket, som också står för 30% av BNP.

De långvariga krigen, den bristfälliga infrastrukturen i stora områden (särskilt i Darfur, Kordofan och provinsen Blå Nilen) och beroendet av en ålderdomligt jordbruk kommer att innebära att Sudans befolkning till stora delar sannolikt kommer att vara fattiga trots förbättringarna av BNP. Jordbruket har också med ökad regelbundenhet drabbats av torka, och i delar av landet är ökenspridning ett problem. Bomull och rågummi är de stora exportgrödorna från jordbruket.

Sudan har en hög statsskuld (man var 1993 mest skuldsatta nation hos Världsbanken och internationella valutafonden) och har tidvis varit i konflikt med internationella valutafonden om vilka åtgärder landet ska vidta för att få bukt med sin ekonomi och sina lån. Ekonomin har

⁶ Ett undantag är det franska oljebolaget Total som haft en begränsad verksamhet i området. I Sverige är ju också Lundin Oil kända för sin verksamhet i Sudan.

dock tack vare oljan blivit bättre och 2001 kunde Sudan för första gången uppnå ett litet överskott i sin statsbudget.

Infrastruktur

Sudans infrastruktur är klen utvecklad. Den är bättre nära huvudstaden Khartoum och ju längre norrut och ju närmare kusten man kommer.

Landet har en enda järnväg, som dock är 480 mil lång. Flodtrafik har stor betydelse, särskilt för fraktrafiken. Vägnetet är klen utbyggt. På senare år har en vägar byggts för att tjäna oljefälten i söder.

Den begränsade industri som finns sysslar mest med bearbetning av jordbruksprodukter och annan lätt industri. Sudan kan ha stora mineraltillgångar - prospekteringen har varit ganska begränsad - och landets verkliga potential är därför okänd. Små mängder utnyttjas kommersiellt.

Olja

Oljeutvinning började i Sudan i liten skalaförst på 1970-talet och i slutet på 90-talet satte exporten ordentlig fart. Idag står oljeexporten för mellan 70% och 90% av Sudans exportinkomster. De största importörerna är Japan, Kina, Sydkorea, Indonesien och Indien. Merparten av Sudans olja fanns i det som numera är Sydsudan och den återstående oljan finns främst i söder, bland annat till stora delar i södra Kordofan. Till följd av kinesiska investeringar har raffinaderikapaciteten byggts ut kraftigt på senare tid.

Det bör också nämnas att större delen av president Al-Bashir ihopsamlade förmögenhet på nio miljarder dollar har samlats ihop med oljepengar.

Embargon

1997 införde den amerikanska regeringen ett handelsembargo mot Sudan och en frysning av regimen tillgångar. Den amerikanska regeringen hävdade att Sudan stödde internationell terrorism, destabiliserade närliggande länder och kränkte mänskliga rättigheter.

En konsekvens är att amerikanska företag inte kan investera i Sudan så företag från Kina, Malaysia och Indien är de största investerarna. Det finns också ett internationellt vapenembargo mot Sudan som dock, enligt flera bedömare, har åtskilliga läckor.

Rapport Kordofan

Katedralskolan FN-rollspel 2012

FRÅGOR TILL EN RESOLUTION

Detta utskotts (SPECPOL 1) resolution kommer inte att föras fram till generalförsamlingen. Istället kommer den resolution ni röstar fram tänkt att vara ett underlag för hur FN ska hantera konflikten.

Sudanesiska flyktingar

Följande frågor kan utgöra en ram inom vilken en resolution håller sig. Man kan därvid ta upp en, flera eller alla av frågorna.

Frågor till en resolution

- Hur ska FN och säkerhetsrådet agera för att kunna bidra till en lösning av konflikten?
- Hur ska man ställa sig till kravet på en flygförbudszon?
- Hur kan levnadsförhållandena för människorna i regionen förbättras?
- Hur ska ett fullskaligt krig mellan Sudan och Sydsudan undvikas?
- Hur förhindrar man ytterligare offer (våldtäkter, dödsoffer, skadade, flyktingar) i regionen?
- Hur löser man betesrättigheterna för nomadstammar?

Rapport Kordofan

Katedralskolans FN-rollspel 2012

TIPS PÅ LÄNKAR

Följande länkar kan vara av intresse om du vill veta mer.

Länkar

<http://www.sudantribune.com/South-Sudan-s-president-holds,40286>

<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-13767146>

<http://www.guardian.co.uk/global-development/poverty-matters/2011/aug/08/south-kordofan-preventing-next-darfur>

<http://www.bbc.co.uk/news/world-africa-13882924>

<http://www.dailystar.com.lb/Opinion/Commentary/2011/Jul-05/Probe-UN-neglect-in-South-Kordofan.ashx#axzzIaPnseHNt>

<http://www.southsudan.net/>

<http://www.sudantribune.com>

<http://www.sudantribune.com/Rebels-call-for-non-fly-zone-in,40048>